

הקהלת קהילות

גליון שבועי להגברת התודעה והחשיבות בקיום הוראת הרבי מלך המשיח שליט"א להקהיל קהילות בכל שבת

ויה"ר שתיכף ומיד ממש נזכה לקיום היעוד "ולא ילמדו עוד איש את רעהו גו' כי כולם ידעו אותי", בגאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו.

(הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א - ה'תש"ג)

הפוך מ"סמארט באי"

ומזה מובן שישנו עילוי מיוחד וזכות מיוחדת לאלו שהלכו למקום רחוק דווקא - שהרי ה' יכול להתנהג כ"סמארט באי" [=ילד חכם] ולהתחכם וללכת למקום קרוב (כפי שעשו אמנם כמה), שאז יהי בידו העילוי הדשתתפות ב"תהלוכה", ולא יצטרך לכתת את רגליו למקום רחוק! ואעפ"כ, לא עשה "חשבונות" כאלו, אלא החליט שעדיף להיות ההיפך מ"סמארט באי", כדי לקיים את הציווי ד"הוי רץ לדבר מצווה", ולכן אשרי חלקו וגודל זכותו שלא בערך מזכותו של ה"סמארט באי" שהלך למקום קרוב, כמובן בפשטות שאינו דומה "שכר הליכה" של ד' אמות בלבד ל"שכר הליכה" של ריבוי אמות כמה וכמה פעמים ככה!

התכונה של ה"סמארט באי" היא אמנם ענין של מעלה, וכידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר חסיד איז א קלוגער" [=חסיד הינו חכם] (ובמילא אינו דוחה למחר, וכיוצא-בזה) - אבל מוטב שינצל את מעלת ה"פקחות" לדברים אחרים, להרוויח בעניני מסחר, וכיוצא בזה, ואילו בענינים הנ"ל - מוטב שיתנהג באופן ד"תמים תהיה עם הוי' אלוקיך"!...

(משיחת יום ב' דחג השבועות ה'תשמ"ג)

קול קורא מכ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש

בבואנו מ"מזמן מתן תורתנו" וימי התשלומין, שנתחדשה נתינת וקבלת התורה מהקב"ה לבנ"י, ובודאי שכא"א מבנ"י שליט"א קיבל על עצמו **להתחזק ולהוסיף** בקביעת עתים לתורה, הן בנגלה דתורה והן בפנימיות התורה, ובפרט בלימוד שיעורי תורה **ברבים**, - יש לעורר גם ע"ד ההוספה בענין שהוא **צו ודרישת השעה**. והצעתי ובקשתי: נוסף על שיעורי התורה שיש לכא"א עד עתה - ישתדל גם **לייסד שיעור בתורה ללמד לאחרים**, ומה טוב ללמד **לעשרה מישראל**, ועד ל"תלמידים הרבה".

ולהוסיף ולהדגיש - ששייך לכא"א מישראל, וגם נשים וטף, כל חד וחד לפום שיעורא דיל":

הנשים - נוסף על שיעורי התורה דהנשים בהלכות הצריכות להן (כמנהגן של נשי ישראל מקדמת דנא להתאסף וללמוד ברבים), תשתדל כל אחת מהן לייסד שיעור לנשים אחרות (כל אחת - בהתאם לידיעותיה).

והטף - נוסף על לימודיהם בחדרים ובישיבות קטנות (והבנות במוסדות חינוך שלהן), ישתדלו כל אחד ואחת מהם לייסד שיעור ללמוד לילדים אחרים, אל"ף ב"ת, חומש, וכיו"ב.

וכדי להוסיף עידוד וזירוז - כדאי ונכון שכל אחד ואחת יודיע לרב מורה הוראה (וכיו"ב) על פעולותיהם ביסוד שיעורי תורה לרבים.

ואלה הרוצים - ישלחו הד"ח לכאן על מנת להזכירם על הציון דכ"ק מו"ח אדמו"ר להתברך בכל המצטרך להם.

מתורת רבותינו נשיאנו

להתחמק ממילוי השליחות דנשיא דורנו בתכלית השלימות ע"ז שהולכים למקום רחוק דווקא.

(משיחת יום ב' דחג השבועות ה'תשד"מ)

לא להסתפק - ציווי נעים

מאשר הנני קבלת מכתבו מאור לערב זמן חירותנו, בו כותב אשר השיעורים מסודרים ונמשכים, ובודאי לדכותי' למותר להדגיש שהאדם נקרא מהלך כיון שנצטוו מעלין בקדש ולא להסתפק בהמצב דשלשום ואפילו לא דאתמול והיום בבוקר, והרי כל יומא ויומא צ"ל עביד עבידתי', ויעיין ג"כ בזה הביאור ע"פ חסידות דברים נפלאים באגה"ק לרבנו הזקן סי' י"ד, ובפרטי פרטיות כן הוא בכל יום ויום, עיי"ש היטב, וכיון שאין הקב"ה מבקש אלא לפי כחו, בודאי שניתנו הכחות למלאות ציווי נעים זה, ובהנ"ל תשובה גם לסיום מכתבו, מה יהיה הסוף והתכלית ממנו וכו' - כי אין לך תכלית טוב יותר מקירוב לבן של בני ישראל לאבינו שבשמים ע"י הפצת המעיינות חוצה פנימיות התורה סתים דאורייתא שהיא המקשרת אפילו הסתים דנשמה עם הסתים דקוב"ה, וק"ל.

ויהי רצון שזמן חירותנו ישפיע גם עליו חירות מכל דברים המבלבלים מעבודת ה' אשר היא במשך כל השנה ובכל העינים וכמבואר בהענין דבכל דרך דעה, בטור שו"ע אר"ח סי' רל"א ובשמונה פרקים להרמב"ם ריש פרק ה', יעו"ש היטב. בברכה לבשו"ט.

(אג"ק כך טו עמ' 38)

העיקר להשפיע על הזולת

ויש לבאר דיוק הענין שהמשיל מעלת הכרת עצמו לבצל, שהרי בצל הוא דבר חריף, וכשאוכלים מעט ממנו הוא נותן טעם לשבח, אך כשאוכלים יותר מיד, הרי זה גורם בכי, כך הוא בענין הכרת מעלת עצמו. ובכל אופן למדים מכאן, שהעיקר הוא להשפיע על הזולת, ולא להתנהג בשפלות של שקר.

(משיחת ש"פ נשא תשל"ד)

בהדגשה יתירה בהקהלת קהילות בזמן המנחה "רעוא דרעוין"

וענין זה מודגש ביותר ביום השבת שלאחרי מתן תורה - דכיון שבזמן מתן תורה שבשבוע זה היתה כבר ההתחדשות דתורה ודהעולם, על כן צריך לומר, שביום השבת מודגשת בעיקר (ההכנה ל)החידוש דלעתיד לבוא, "תורה חדשה מאתי תצא" ו"השמים החדשים והארץ החדשה".

וגם אחדותם של ישראל שמצד גילוי בחינת היחידה - בחינתו של משיח שעל ידו נעשה החידוש דתורה ודשמים וארץ - מודגשת ביום השבת, שבו צריכים "להקהיל קהילות" . להכנס בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ללמוד בהם תורה לרבים", ובהדגשה יתירה בהקהלת קהילות בזמן המנחה, "רעוא דרעוין", בחי' פנימיות ועצמות התענוג, ודוגמתו בנפש - בחי' היחידה, שלמעלה מההתחלקות דכוחות הנפש, הן כוחות פנימיים והן כוחות מקיפים, ולכן מאחדת נמשכת וחודרת בכולם, עד לבחי' העקב שברגל, ועל ידה נעשית גם האחדות עם רבים מישראל ("להקהיל קהילות") עד לשלימות האחדות דכל בני"ו ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל", "עוד אקבץ עליו לנקבציו", ובאופן שנעשים "קהל גדול", וכולם יחד נכנסים לבית הכנסת ובית מדרש העיקרי ביהמ"ק השלישי (ש"בית תפלה יקרא לכל העמים", ו"מציון תצא תורה"), ללמוד ה"תורה חדשה (ש)מאתי תצא".

(משיחת ש"פ נשא ה'תנש"א - דבר מלכות)

מקום רחוק דווקא !

ישנם כאלו שמחפשים דרכים כיצד להשתמט מטירחא יתירה - על ידי זה שילכו לבית-כנסת הנמצא בקירוב מקום. אוי ואבוי לפיקחות שכזו! במקום לנצל את ה"פקחות" שיש בו עבור עניני קדושה, ולדוגמא: לתרץ רמב"ם בשיעור היומי, או על כל פנים ללמוד את השיעור ברמב"ם, וכיצוא בזה, מנצלים זאת כדי

סיפורים על חזרת דא"ח

דא"ח גם לאחר מתן-תורה

סיפר המשפיע ר' שלמה-זלמן ע"ה הבליון: בזמן נשיאתו של כ"ק אדמו"ר ה'צמח צדק', השתתף ר' משה וילענקער (מגדולי חסידי אדמו"ר הזקן) בשמחת נישואין של אחד מקרובי משפחתו (אולי היה זה נכדו). בחתונה שהיתה מלאה בחסידים, זקנים וצעירים, כיבדו אותו לחזור דא"ח. בחתונה נכח אברך אחד מקרובי משפחת החתן, מחסידי כ"ק אדמו"ר ה'צמח צדק', שהיה בעל כשרון מופלא.

לאחר שר' משה סיים לחזור על הדרוש, התחיל האברך לחזור מאמר דא"ח של כ"ק אדמו"ר ה'צמח צדק'. המאמר היה נפלא מאוד ור' משה שהיה ידוע כאדם בעל פה מפיק מרגליות, התפעל מאוד מהדרך שבה חזר האברך את המאמר.

האברך, שהבחין בהתפעלותו הרבה של ר' משה, פנה אל ר' משה עם סיום חזרת הדרוש ואמר לו: "וואס ווערט איר נתפעל? הן אמת איר זיינט געווען ביי מתן תורה, אבער נאך מתן-תורה האט איר זיך געלייגט שלאפן. אבער נאך מתן-תורה זיינען געווען נביאים, תנאים ואמוראים. ס'איז געווארן א גאנצע תורה-שבעל-פה". [=מדוע אתה מתפעל? הן אמת, היית נוכח בשעת מתן תורה, אבל לאחר מתן-תורה הלכתם לישון. הרי לאחר מתן-תורה היו נביאים, תנאים ואמוראים. נוצרה 'תורה-שבעל-פה' שלמה].

מאוחר יותר סיפר האברך שבשעה שחזר על הדרוש, הבחין בצורת הקשבתו של ר' משה לדברים, והתבטא על אודותיו "אוזן קשבת כשל ר' משה לא ראיתי מעודי".

(חסידים הראשונים א עמ' 48)

סג • סג

בלי מאמר מוכן מה שווה השאר?

פתגם חסידי: חסיד צריך להיות מוכן תמיד לשלשה דברים: א. שיהיו לו תמיד חמשה קאפקעס בכיסו, פן יזדמן יחד עם עוד חסידים וירצו לקנות משקה. שכך היה המנהג, שכל אחד מהמסובים היו משתתפים בקניית המשקה. ב. צריך שיהיה לו מן המוכן 'בייגעל' כדי לאכול דבר-מה אחר המשקה.

ג. צריך שיהיה לו תמיד מאמר חסידות רשום בזכרונו שיוכל לאומרו בעלפה בכל עת, שאם יבקשו ממנו לחזור מאמר דא"ח יהיה תמיד מוכן לזה.

היינו, תמיד צריך לחשוב בעניני חסידות, כיון שבכל פעם צריך שיהיה מוכן לחזור גם בעלפה, וממילא גם שני הדברים הראשונים חשובים. אבל ללא השלישי שזה לא רק העיקר אלא הוא הכל - מה מועילים השנים!?

(לקוטי סיפורים (פרלוב) עמ' תסו)

פנינה שבועית מאוצר רבותינו נשיאנו

בנוגע להליכה עצמה, ועל אחת כמה וכמה לאחרי שכא"א מגיע למחוז חפצו, וממלא את שליחותו של נשיא דורנו באופן המתאים.

בכל מקום ומקום שאליו מגיעים - אומרים דבר תורה מתורת החסידות, ה"מעיינות" דתורת הבעש"ט - כפי שבאים באופן של "תפרנסון", באופן של הבנה והשגה, עד ל"יחוד נפלא", "דם ובשר כבשרו", ע"י תורת חסידות חב"ד.

(משיחת יום ב' דחג השבועות ה'תשד"מ)

פניני גאולה ומשיח

צידה לדרך

הכנה לתורה חדשה מאיתי תצא

וסודות שבאין ערוך לחידושים שמתגלים היום, ויכולים להתגלות אך ורק ע"י הקב"ה בכבודו ובעצמו - מאתי תצא - ע"י מלך המשיח. ואז גם בעולם יתגלה הקב"ה בכבודו ובעצמו שמהווה אותו בכל רגע מחדש ממש מאין ליש.

וזה קורה כשכל אחד מאיתנו מגלה את ה"יחידה" שבו שהיא ניצוץ משיח, שאז מתגלה המשיח שהוא ה"יחידה הכללית", וכך יכול להתגלות ה"יחידה" שבתורה (סודות התורה) וה"יחידה" שבעולם (השמים והארץ החדשים). וכיום יש לכל אחד מאיתנו כוחות מיוחדים לגלות את זה, וכפי שהעיד הרבי הקודם "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה" בזמנו, ושצריך רק "לצחצח את הכפתורים", אז בוודאי ש - 40 שנה לאחר הסתלקותו שיש כבר "לב לדעת ועיניים לראות ואזניים לשמוע", שסיימנו לצחצח את הכפתורים ועומדים מוכנים ל"קבלת פני משיח צדקנו", ההכנה הטובה לכך מצידינו היא לחדש בתורה וללמוד את פנימיות התורה כפי שנתגלתה בתורת החסידות - ואז עוד בשבת זו נזכה להתגלות המשיח בפועל ממש.

(מעובד ע"פ שיחת ש"פ נשא ה'תשס"א - דבר מלכות)

בפרשת השבוע רואים את ענין "מ"ת" בתחילת הפרשה: "נשא את ראש בני גרשון גם הם", ומפרש רש"י "כמו שציוותך על בני קהת", כי בני קהת נושאים את הארון שבו התורה, וע"י נשיאת הראש בלימוד התורה, נעשית גם נשיאת ראש בעבודה עם שאר עניני העולם, שזוהי עבודת בני גרשון.

גם שבת זו - שבת פרשת נשא, השבת שלאחרי מ"ת - נעשה בו "העלי" והשלימות של מ"ת (שבת מעלה את כל ימי השבוע) ובו מתחילים ללמוד פרקי אבות מחדש בפרק א': "משה קיבל תורה מסיני" ומכל זה מובן שבשבת זו נעשה מ"ת מחדש באופן נעלה יותר מאשר בחגה"ש.

והענין הוא שמ"ת שהי' בשבועות הוא בדוגמת מ"ת שהי' על הר סיני בו ניתנה התורה הנגלית וגם העולם "נתבסס" על עמדו כשקיבלו ישראל את התורה "ארץ יראה (שמא לא יקבלו ישראל את התורה ולבסוף כשקיבלו את התורה, אז) ושקטה" (העולם נרגע ונתחזק). מ"ת הנוסף שבשבת שלאחרי חגה"ש מרמז ומהווה הכנה למ"ת של ה"תורה חדשה מאתי תצא" שיהיה לעת"ל בו יתגלו כל טעמי וסודות התורה שלא יכולים להתגלות היום כלל ע"י שום תלמיד ותיק, כי הם חידושים

לתרומות, הקדשות ולהצטרפות לרשימת התפוצה:

- mhkh770@gmail.com
- +972-54-770-4375
- +972-54-484-7752
- +1 857-32-770-19

י"ל ע"י:
מטה הקהלת קהילות
העולמי - 770
עיצוב: מענדי חביב

עד כה במסגרת פעילות ה'מטה' מקהילים קהילות בכל שבת ב - 70 ערים ברחבי העולם.

